

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/76/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010199
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1622010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného H. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/24/2022 zo dňa 13.02.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.09.2023 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný H. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 14.12.2021 v čase okolo 04:50 hod. v uzavretej obci Malacky, viedol ako vodič po štátnej ceste 11/503 z nadjazdu - v smere Sasinkova do centra mesta osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia combi, s evidenčným číslom vozidla MA XXXCS, pričom pri prechádzaní cez križovatku s ulicou Sasinkova porušil povinnosti vodiča motorového vozidla, ktoré mu vyplývali z ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, spočívajúce v tom, že nedal prednosť chodcovi poškodenému H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. XXXX/X, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov zľava doprava, pričom v čase keď sa obvinený nachádzal v jazdnom pruhu vedúcom do centra mesta, došlo k stretu osobného motorového vozidla s chodcov, čím mu spôsobil trieštivú zlomeninu ľavej kľúčnej kosti v strednej časti s posunom úlomkov, pomliaždenie ľavej strany hrudníka, s aktívnou časťou liečba do 20.01.2022.

Za uvedený prečin mu súd prvému stupňa podľa § 158 s použitím § 56 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. k), písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 1.000 eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu tri roky. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného uložil povinnosť nahradiť poškodenému H. M. škodu vo výške 300 eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení prokurátor odvolanie čo do výroku o treste, ktoré odôvodnil podaním zo dňa 18.04.2023, kedy uviedol, že odvolanie podali, nakoľko nesúhlasia s uložením alternatívneho peňažného trestu, ktorý sa im zdá neprimeraný (mierny) vzhľadom na okolnosti trestného činu, jeho následky v podobe ujmy na zdraví poškodeného, ako aj s poukazom na osobu páchatel'a. K dopravnej nehode, ako skutkovému dejmu došlo na priechode pre chodcov, kedy obžalovaný, ako vodič osobného motorového vozidla závažným spôsobom porušil ustanovenie o cestnej premávke, kedy nedal prednosť poškodenému, ktorý v tom čase prechádzal po riadne vyznačenom priechode pre chodcov. Bezpochyby išlo o porušenie dôležitej povinnosti na úseku cestnej premávky, ktoré rezonuje

v spoločnosti o to viac, že verejnosť je opakovane konfrontovaná s dopravnými nehodami takéhoto charakteru, kedy dôjde k zraneniam chodcov, ako účastníkov cestnej premávky v mieste vyznačeného priechodu pre chodcov, ktoré ako jediné im má garantovať a zaručovať bezpečný prechod cez účelovú komunikáciu. O to viac sa javí ako nedostatočný peňažný trest vo výške 1.000 eur, ktorý nezodpovedá miere zavinenia a ani následku na zdraví, ktoré utrpel poškodený. Pokiaľ ide osobu obžalovaného, ten navyše spáchal stíhaný trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, pričom ani táto výstraha mu nebola dostatočným poučením k tomu, aby sa vyvaroval akéhokoľvek protiprávneho konania, aj v jeho nedbanlivostnej forme. Nemenej významným faktorom je aj skutočnosť, že sa dopustil piatich priestupkov na úseku cestnej premávky. Prokuratúra zastáva názor, že vzhľadom na tieto skutočnosti, vrátane osoby obžalovaného, primeraným a spravodlivým trestom s účinkami individuálnej a generálnej prevencie, bez nutnosti postihovania inej osoby, ako páchatel'a, by bolo aj vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie, uloženie prísneho podmieneného trestu odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, s ktorým sa prokuratúra stotožnila. Na rámec uvedeného prokuratúra uviedla, že ani peňažný trest, ktorý uložil súd, nie je dostatočne prísny a primeraný závažnosti činu, nakoľko obžalovaný deklaroval, bez ďalšieho overenia, čistý mesačný príjem 1.800 eur, a teda peňažný trest nebol ani vo výške jeho čistého mesačného zárobku.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 29.05.2023 tak, že uložený peňažný trest v kombinácii s trestom zákazu činnosti sa nijako nevymyká z trestov ukladaných Okresným súdom Malacky za obdobnú trestnú činnosť v iných prípadoch, ani z rozhodovacej činnosti iných súdov. Uložený trest považujú za zákonný a napíňajúci účel daný v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Preto navrhli odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Nadriadený súd po preskúmaní predloženej veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil verejné zasadnutie, o ktorom upovedomil obžalovaného a ostatné procesné strany.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa zástupca krajskej prokuratúry v celom rozsahu pridržiaval odvolania, ktoré bolo podané Okresnou prokuratúrou Malacky. Z dôvodov v ňom uvedených považujú uložený peňažný trest za neprimerane mierny a preto navrhli zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom so súčasným uložením trestu zákazu činnosti.

Splnomocnený zástupca poškodeného nevzniesol žiadne výhrady voči rozsudku.

Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu odvolal na svoje vyjadrenia, je toho názoru, že uložený trest je primeraný a spravodlivý. Sudkyňa prvostupňového súdu svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o uložený trest, náležite odôvodnila preto navrhol odvolanie prokuratúry ako nedôvodne zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa prispôsobí rozhodnutiu, ktoré súd zvolí. Pokiaľ ide o jeho osobné pomery, problém, ktorý mal s drogami je minulosťou, riadne pracuje, je zamestnaný v Rakúsku ako stavebný robotník. Nemá žiadne iné trestné stíhanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky je nedôvodné.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 26.04.2022 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na obvineného H. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa §158 Trestného zákona zločin na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.02.2023 obžalovaný H. F. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

K osobe obžalovaného, t.j. k výroku o treste vykonal súd prvého stupňa dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný má jeden záznam v registri trestov, a to pre drogový zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere dva roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Dňa 06.07.2022 bolo súdom rozhodnuté, že podmienčné odsúdenie sa ponecháva v platnosti a bola predĺžená skúšobná doba o 18 mesiacov. Z listinných dôkazov bolo tiež zistené, že obžalovaný spáchal päť menej závažných priestupkov na úseku cestnej dopravy, a že poškodeným Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. Sociálne poisťovni, pobočka Bratislava obžalovaný uhradil škodu nimi uplatnenú v celom rozsahu.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Odvolací súd konštatuje, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a zistil, že sú dané dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný priznal spáchanie trestného činu a jeho spáchanie oľutoval, a že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne uhradil spôsobenú škodu. Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa zistil aj priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení obžalovaného.

Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:1, preto sa v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu, tzn. aktuálna trestná sadzba obžalovaného je až na 8 mesiacov.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd prvého stupňa k tomuto viedli, považuje za správne.

Odvolací súd nezistil žiadny dôvod na sprísnenie potrestania obžalovaného, ktorého sa domáhal prokurátor. Odvolací súd uložený peňažný trest vo výške 1.000,-€ s uložením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace, pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu obžalovaným úmyselne zmarený, považuje nielen za zákonný, ale aj za spravodlivý a tento zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie o nedbanlivostnom trestnom čine ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona patrí medzi tie najmenej závažné trestné činy, ide o prečin s hornou hranicou trestnej sadzby odňatia slobody jeden rok. V prípade spáchania uvedeného trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona, že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody, či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený, ale môže uložiť iný druh trestu.

V osobe obžalovaného, tak ako poukázal aj prokurátor, síce ide o osobu už v minulosti odsúdenú za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, pričom prejednávany skutok bol obžalovaným spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody, avšak odvolací súd uvádza, že obžalovanému i v súčasnej dobe plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/27/2020 a bude plynúť do apríla roku 2024, čiže monitorovanie správania obžalovaného je zabezpečené aj v súčasnosti a obžalovaný bude musieť viesť riadny život, aby nedošlo k rozhodnutiu o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je účelné, aby bol obžalovanému uložený ďalší podmienený trest odňatia slobody, nakoľko by obe skúšobné doby podmieneného odsúdenia plynuli súčasne. Naopak odvolací súd zastáva názor, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody by bolo v rozpore s požiadavkami najmä individuálnej prevencie, s prihliadnutím na skutočnosť, že okrem generálnej prevencie, ktorú v tomto prípade reprezentuje najmä trest zákazu činnosti a jeho ochranná funkcia, je potrebné trest prísne individualizovať tak, aby plnil účel uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Z hľadiska individuálnej prevencie svoj prevýchovný efekt lepšie naplní uloženie peňažného trestu podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona. Vo všeobecnosti peňažný trest postihuje majetok obžalovaného a svojim obsahom zasahuje majetok obžalovaného, nakoľko čiastkou (výškou peňažného trestu, ktorú určí súd) sa znižuje jeho majetok a potom majetková povaha peňažného trestu z neho robí prostriedok na dosiahnutie účelu trestu.

Peňažný trest vo výmere 1.000,-€ uložený súdom prvého stupňa bude citeľným zásahom do majetkových pomerov obžalovaného, ktorý vzhľadom na zárobkové pomery obžalovaného predstavuje primeraný zásah do jeho majetkovej sféry. Zároveň zohľadňuje okolnosti spáchania trestného činu, jeho následok, čiže zohľadňuje charakter činnosti, pri ktorej došlo k vzniku dopravnej nehody a ublíženiu na zdraví poškodeného, ale zohľadňuje aj priznanie sa a oľutovanie trestného činu obžalovaným, nahradenie škody poškodeným a tiež korešponduje s požiadavkami generálnej prevencie a vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného.

Zákonu zodpovedá aj výrok o ustanovení náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace, ktorého účelom je primäť obžalovaného k tomu, aby výkon peňažného trestu úmyselne nezmaril.

Správne postupoval súd prvého stupňa aj pri uložení trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere tri roky podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou, a z hľadiska účelu trestu tento trest plní aj ochrannú funkciu vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti. Odvolací súd považuje výmeru tohto trestu za primeranú potrebe vyradiť na určitý čas obžalovaného z účasti v cestnej premávke, a to z hľadiska ochrany

ostatných účastníkov i z výchovného aspektu, a to aj s poukazom na priestupky spáchané obžalovaným na úseku dopravy v minulosti.

Výrok o náhrade škody nebol napadnutý odvolaním, a preto ho odvolací súd v rámci svojej revíznej povinnosti nepreskúmaval.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, preto odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.